

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) zgodnie, z którym minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, na wniosek właściwych ministrów, określa klasyfikację zawodów szkolnictwa zawodowego, z uwzględnieniem klasyfikacji zawodów i specjalności występujących w gospodarce narodowej.

Obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. Nr 124, poz. 860). Aktualna klasyfikacja zawiera 202 zawody ujęte w siedem grup wielkich (grupy 3 - 9).

Konieczność wprowadzenia zmian w rozporządzeniu w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego zgłosili następujący ministrowie właściwi dla zawodów:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki – wniosek o wprowadzenie do klasyfikacji nowych zawodów: *technik przeróbki kopalin stałych, monter izolacji przemysłowych oraz blacharz izolacji przemysłowych* oraz wniosek o rozszerzenie kształcenia w zawodzie: *technik organizacji reklamy* (poprzez umożliwienie kształcenia na poziomie czteroletniego technikum na podbudowie gimnazjum);
- 2) minister właściwy do spraw transportu - wniosek o skrócenie czasu kształcenia w zawodach: *technik mechanik lotniczy i technik awionik* w szkole policealnej z 2,5 na 2 – letni, o rozszerzenie kształcenia w zawodzie: *technik eksploatacji portów i terminali* (poprzez umożliwienie kształcenia na poziomie czteroletniego technikum na podbudowie gimnazjum) oraz o ustanowienie warunku, iż kandydaci do kształcenia w zawodzie *technik transportu drogowego* powinni posiadać prawo jazdy kategorii B.;
- 3) minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego – wniosek o wprowadzenie do klasyfikacji nowego zawodu - *opiekun osoby starszej*;
- 4) minister właściwy do spraw łączności – wniosek, aby kształcenie w zawodzie *technik usług pocztowych i finansowych* było prowadzone wyłącznie w rocznej szkole policealnej;
- 5) minister właściwy do spraw środowiska – wniosek o wprowadzenie do klasyfikacji nowego zawodu *wiertacz odwiertów eksploatacyjnych geofizycznych*;
- 6) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego – wniosek o wprowadzenie do klasyfikacji nowego zawodu *technik rzemiosł artystycznych – sztukatorstwo i kamieniarstwo artystyczne* oraz o zmianę nazw zawodów: *operator dźwięku i realizator dźwięku* odpowiednio na *technik dźwięku i technik realizacji dźwięku*.

Wprowadzenie do klasyfikacji nowego zawodu *technik przeróbki kopalin stałych* wynika z poszukiwanego na rynku pracy specjalisty w zakresie mechanicznej przeróbki kopalin stałych. Zdaniem wnioskodawcy proces restrukturyzacji górnictwa, odejście z zakładów przeróbczych na emeryturę fachowców z wieloletnim doświadczeniem oraz likwidacja szkół górniczych kształcących młode kadry spowodowały brak na rynku pracy wyspecjalizowanych w tej dziedzinie pracowników. W celu zapewnienia odpowiedniego stanu zatrudnienia w zakładach przeróbczych

zaistniała konieczność kształcenia młodych ludzi w zawodzie *technik przeróbki kopalin stałych*.

Wprowadzenie do klasyfikacji nowych zawodów: *monter izolacji przemysłowych* oraz *blacharz izolacji przemysłowych* odpowiada na zapotrzebowanie rynku pracy, firm działających w sektorze izolacji przemysłowych, na specjalistów z dziedziny wykonywania i montażu izolacji przemysłowych. Stale rosnące zapotrzebowanie na usługi dotyczące montowania, remontowania i konserwowania izolacji przemysłowych determinuje rozwój firm, co jest możliwe pod warunkiem pozyskania wykwalifikowanych pracowników. Wprowadzenie tych zawodów do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego pozwoli zaspokoić ogromne potrzeby branży izolacji przemysłowych w wysokiej klasy fachowców.

Skrócenie czasu kształcenia w zawodach: *technik mechanik lotniczy i technik awionik* w szkole policealnej z 2,5 na 2 – letni wynika z potrzeby zrównania liczby godzin kształcenia w tych zawodach w odniesieniu do technikum i szkoły policealnej. Liczba godzin przewidzianych w 2,5 – letniej szkole policealnej na kształcenie zawodowe wynosi 62,5 godziny tygodniowo w pełnym cyklu kształcenia, podczas gdy w technikum liczba godzin wynosi 50 godzin tygodniowo w cyklu kształcenia. Uczniowie kształcący się w tym samym zawodzie w technikum lub w szkole policealnej, w oparciu o ten sam program nauczania, powinni mieć ten sam wymiar godzin. Należy zaznaczyć istotę tych zmian w odniesieniu do faktu, że w szkole policealnej kształcą się uczniowie, którzy już ukończyli szkoły średnie i mają większe możliwości przyswajania wiedzy i umiejętności.

Liczba godzin przewidzianych na kształcenie zawodowe w 4-letnim technikum dla młodzieży i w 2-letniej szkole policealnej dla młodzieży w obu wymienionych typach szkół jest jednakowa i wynosi 50 godzin tygodniowo w całym cyklu nauki.

Potrzeba rozszerzenia kształcenia w zawodzie: *technik eksploatacji portów i terminali*, poprzez umożliwienie kształcenia na poziomie czteroletniego technikum na podbudowie gimnazjum, wynika z dynamicznego rozwoju sektora transportu lotniczego jak również związana jest z procesem przejmowania przez stronę cywilną lotnisk wojskowych. Obecnie w pracach parlamentarnych znajduje się *ustawa o zmianie ustawy o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz Agencji Mienia Wojskowego oraz zmianie niektórych innych ustaw*, która ma za cel umożliwić stronie cywilnej przejęcie szeregu lotnisk wojskowych (lotniska trwale niewykorzystywane do realizacji zadań MON, a także lotniska częściowo lub czasowo niewykorzystywane przez MON) przez władze samorządowe. Po wejściu w życie ww. ustawy nastąpi gwałtowne zwiększenie lotnisk cywilnych użytku publicznego, a co za tym idzie duże zapotrzebowanie na wyspecjalizowaną i przeszkoloną kadrę pracowniczą m.in. techników eksploatacji portów i terminali.

Na wniosek ministra właściwego do spraw transportu ustanowiony został warunek, iż kandydaci do kształcenia w zawodzie *technik transportu drogowego* powinni posiadać prawo jazdy kategorii B. Posiadanie tego dokumentu podnosi rangę zawodu, w którym będzie prowadzone kształcenie oraz ogranicza do minimum możliwość stwierdzenia u jego posiadacza, w trakcie procesu kształcenia, przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami samochodowymi. Osoba podejmująca decyzję o kształceniu w tym zawodzie powinna legitymować się znajomością zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego, umiejętnością kierowania pojazdem, znajomością przepisów prawnych z zakresu ruchu drogowego, aby w dalszym kształceniu móc pogłębiać już zdobyte umiejętności i wiedzę, a nie rozpoczynać naukę od podstaw. Przyszli technicy transportu drogowego będą kierowcami (z wykształceniem średnim), wykonującymi przewóz drogowy towarów

pojazdami samochodowymi z przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony. Zgodnie z przepisami ustawy o transporcie drogowym, każda osoba, która po dniu 10 września 2009 r. będzie ubiegała się o zatrudnienie po raz pierwszy na stanowisku kierowcy prowadzącego ciężkie pojazdy, oprócz prawa jazdy kategorii C+E, będzie obowiązana posiadać również nowe uprawnienie o nazwie kwalifikacja wstępna. Szkolenie na kwalifikację wstępną będzie obejmowało 260 godzin zajęć teoretycznych i 20 godzin zajęć praktycznych oraz testy kwalifikacyjne. Gdyby uczeń miał obowiązek nabycia w trakcie procesu kształcenia wszystkich niezbędnych do podjęcia zatrudnienia uprawnień: prawa jazdy kategorii B, prawa jazdy kategorii C+E oraz kwalifikacji wstępnej, w szkolnym planie nauczania należałoby przeznaczyć na te zajęcia 310 godzin. Dla uczniów szkół, przygotowujących do zawodu *technik transportu drogowego*, wymienione szkolenie może być przeprowadzone w formie obowiązkowych zajęć szkolnych, w wymiarze godzinowym nie mniejszym, niż określony w wymienionej ustawie. Minister właściwy do spraw transportu wskazał technikum uzupełniające i 2-letnią szkołę policealną jako odpowiednie typy szkół do kształcenia w tym zawodzie, z tym, że w stosunku do szkół dla dorosłych ograniczył kształcenie wyłącznie do kształcenia prowadzonego w formie stacjonarnej. Zaoczna forma kształcenia bazuje przede wszystkim na kierowanym samokształceniu słuchaczy. Z tej przyczyny ramowe plany nauczania dla szkół prowadzących kształcenie w tej formie uwzględniają znacznie mniejszy wymiar godzin na naukę zawodu, niż ma to miejsce w szkołach dla dorosłych prowadzonych w formie stacjonarnej. Zbyt mała liczba godzin w cyklu kształcenia w formie zaocznej nie gwarantuje ukształtowania w pełni sylwetki zawodowej absolwenta.

Rozszerzenie kształcenia w zawodzie: *technik organizacji reklamy* poprzez dodanie kształcenia na poziomie czteroletniego technikum na podbudowie gimnazjum wynika z potrzeby dostosowania zadań zawodowych *techników organizacji reklamy* do zmieniających się wymagań rynku pracy oraz wiąże się ze zmniejszającym się zainteresowaniem młodzieży kształceniem w zawodzie *technik organizacji reklamy* z powodu długotrwałego cyklu kształcenia (szkoła ponadgimnazjalna + dwuletnia szkoła policealna). Zwiększająca się z roku na rok liczba absolwentów publicznych i niepublicznych uczelni prowadzących kształcenie na kierunkach związanych z reklamą powoduje, że to właśnie od nich oczekuje się zaawansowanej wiedzy i umiejętności, natomiast od *techników organizacji reklamy* wymaga się głównie realizacji pomysłów reklamowych. Aktualnie na rynku pracy obserwuje się brak realizatorów projektów reklamowych.

Wprowadzenie do klasyfikacji nowego zawodu *opiekun osoby starszej* do grupy zawodów *pracownicy pomocy społecznej i pracy socjalnej* wynika z konieczności dostosowania systemu pomocy społecznej do potrzeb starzejącego się społeczeństwa w Polsce, w tym w szczególności zapewnienia osobom starszym możliwości jak najdłuższego przebywania w naturalnych warunkach, jakim jest środowisko domowe. Zasadniczym celem i deontologiczną przesłanką powołania zawodu *opiekuna osoby starszej* jest *opieka, pomoc, a także wspieranie osób starszych w ich pomyślnym funkcjonowaniu indywidualnym i społecznym*.

Minister właściwy do spraw łączności ze względu na potrzeby rynku pracy zaproponował, aby kształcenie w zawodzie *technik usług pocztowych i finansowych* było prowadzone wyłącznie w rocznej szkole policealnej.

Wprowadzenie do klasyfikacji nowego zawodu *wiertacz odwiertów eksploatacyjnych geofizycznych* wynika z braku pracowników posiadających kwalifikacje niższego dozoru ruchu, specjalności technicznej wiertniczej (wiertaczy

ziemnych). Wprowadzenie tego zawodu do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego umożliwi osobom posługującym się tym tytułem zawodowym, ubieganie się o stwierdzenie kwalifikacji osób dozoru ruchu w myśl przepisów *rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 11 czerwca 2002 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od osób kierownictwa i dozoru zakładów górniczych, mierniczego górniczego i geologa górniczego oraz wykazu stanowisk w ruchu zakładu górniczego, które wymagają szczególnych kwalifikacji (Dz. U. 2002 r. Nr 84, poz. 755)*, co będzie miało istotne znaczenie dla ich rozwoju zawodowego.

Wprowadzenie do klasyfikacji nowego zawodu *technik rzemiosł artystycznych – sztukatorstwo i kamieniarstwo artystyczne* wynika z potrzeb rynku pracy. W opinii pracodawców, na polskim rynku pracy - przy dużym zapotrzebowaniu – odczuwalny jest brak fachowców przygotowanych do wykonywania prac konserwacyjno – remontowych w zabytkowych obiektach budowlanych.

Zmiana nazw zawodów: *operator dźwięku i realizator dźwięku* odpowiednio na *technik dźwięku i technik realizacji dźwięku*, których przyszłymi wykonawcami byłyby osoby słabowidzące i niewidome, następuje na wniosek zespołu specjalistów – znawców tych zawodów. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, będący ministrem właściwym dla tych zawodów, podzielił stanowisko specjalistów. W klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, oprócz wymienionych zawodów, występuje też zawód asystent operatora dźwięku, którego wykonawcami są osoby w pełni sprawne. Niezasadne byłoby więc, aby z porównania nazw zawodów wynikało, iż niewidomemu operatorowi dźwięku, który opanował tylko te kwalifikacje zawodowe, których nabycie było możliwe przy braku lub znacznym ograniczeniu widzenia, asystowała osoba z pełnym zakresem umiejętności w tym zawodzie.

Projekt zawiera przepisy przejściowe w odniesieniu do kształcenia w zawodach objętych zmianami tj. *technik mechanik lotniczy i technik awionik*. Natomiast zawód *technik usług pocztowych i finansowych* został wprowadzony do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego *rozporządzeniem z dnia 26 czerwca 2007 r. (Dz. U. Nr 124, poz. 860)*. Z powodu braku podstawy programowej dla zawodu nie jest prowadzone kształcenie w tym zawodzie na poziomach i w cyklu wskazanych w obowiązującym rozporządzeniu. Dlatego też zmiana ta nie powoduje konieczności wprowadzenia do projektu przepisów przejściowych.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projektowana regulacja adresowana jest do szkół prowadzących kształcenie zawodowe, placówek oświatowych zajmujących się organizacją kształcenia praktycznego oraz pracodawców przyjmujących uczniów na praktyczną naukę zawodu.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia został przekazany do konsultacji następującym partnerom społecznym i związkom zawodowym: Zarządowi Głównemu Związku Nauczycielstwa Polskiego, Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”, Chrześcijańskiemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność im. ks. Jerzego Popiełuszki”, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”, Zarządowi Krajowemu Związku Zawodowego Nauczycieli Średnich Szkół Leśnych w Polsce, Zarządowi Krajowemu Związku Zawodowego „Budowlani”, Związkowi Zawodowemu Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”, Zarządowi Głównemu Związku Rzemiosła Polskiego, Komisji Krajowej Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80”, NSZZ Pracowników Schronisk dla Nieletnich i Zakładów Poprawczych, Forum Związków Zawodowych, Społecznemu Towarzystwu Oświatowemu, Zarządowi Głównemu Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego, Zarządowi Głównemu Stowarzyszenia Oświatowców Polskich, Komendzie Głównej Ochotniczych Hufców Pracy, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Krajowej Izbie Gospodarczej, Business Centre Club – Związek Pracodawców, Krajowemu Forum Oświaty Niepublicznej, Sekretariatowi Konferencji Episkopatu Polski, Polskiej Radzie Ekumenicznej oraz Towarzystwu Wiedzy Powszechnej.

Projekt został także skierowany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Opinie o projekcie wyrazili:

- 1) Komendant Główny Ochotniczych Hufców Pracy poparł działania Ministerstwa Edukacji Narodowej w zakresie wprowadzanych zmian oraz stwierdził, że wprowadzone zawody i zmiany organizacyjne w ich nauczaniu wychodzą naprzeciw potrzebom rynku pracy oraz postulatom właściwych ministrów, którzy wnioskowali o wprowadzenie zmian w przedmiotowym rozporządzeniu;
- 2) Zastępca Sekretarza Generalnego Krajowej Izby Gospodarczej poparł wprowadzane zmiany oraz stwierdził, że w opinii Krajowej Izby Gospodarczej będą one służyły dostosowaniu przepisów do potrzeb gospodarki i warunków kształcenia, są również zgodne z zapotrzebowaniem na rynku pracy.

Projekt rozporządzenia został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Edukacji Narodowej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia zgłosił Pan Krzysztof Sprengel, który wnioskował o wprowadzenie do rozporządzenia zmian umożliwiających wystawianie absolwentom szkół policealnych kształcących w zawodzie *opiekunka środowiskowa* świadectw/dyplomów z nazwą zawodu zgodną z płcią absolwenta.

Zgodnie z § 5 ust. 2 *rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 14 marca 2005 r. w sprawie zasad wydawania oraz wzorów świadectw, dyplomów państwowych i innych druków szkolnych, sposobu dokonywania ich sprostowań i wydawania duplikatów, a także zasad legalizacji dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą oraz zasad odpłatności za wykonywanie tych czynności* (Dz. U. Nr 58, poz. 504, z późn. zm.) na dyplomie potwierdzającym kwalifikacje zawodowe wpisuje się oprócz imienia (imion) i nazwiska między innymi nazwę zawodu, w którym zostały potwierdzone kwalifikacje. Nazwy zawodów, w których może odbywać się kształcenie w szkołach ponadgimnazjalnych zostały określone w załączniku do *rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego* (Dz. U. Nr 124, poz. 860). W tym akcie prawnym wskazano, że dla uproszczenia w klasyfikacji przyjęto tradycyjne nazwy zawodów rodzaju męskiego, nazwy zaś rodzaju żeńskiego zastosowano tylko w niektórych zawodach, wyraźnie zdominowanych przez kobiety. Nie powinno to mieć wpływu na klasyfikowanie osób do określonych zawodów.

Fakt, że w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego nazwa zawodu została ujęta w jednym rodzajniku: męskim lub żeńskim nie oznacza, że na dyplomie konkretnej osoby nie można wpisać nazwy zawodu zgodnej z nazwą określoną w tej klasyfikacji, ale w rodzajniku innym niż w tej klasyfikacji, zgodnym z płcią osoby, której wydawany jest dyplom, o ile w języku polskim występuje żeński rodzaj tej nazwy. Nie jest przy tym konieczne wprowadzanie proponowanych zmian do rozporządzenia dotyczącego wydawania świadectw i dyplomów państwowych. Przepisy prawa stanowią normy generalne stąd też adresatów norm prawnych czy przedmiot regulacji oznaczają „generalnie”, poprzez określenia rodzajowe. Sposób użycia rodzajnika wynika więc z generalnego charakteru norm prawnych, a ich konkretyzacja musi także uwzględniać reguły językowe. Stąd też także w przypadku wpisywania nazwy zawodu na dyplomie potwierdzającym kwalifikacje zawodowe konkretnej osoby możliwe wydaje się podanie nazwy zawodu w rodzajniku zgodnym z płcią tej osoby.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wydatki sektora finansów publicznych, spowodowane zmianą rozporządzenia w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, wiążą się z koniecznością opracowania dla sześciu nowych zawodów: *wiertacz odwiertów eksploatacyjnych, monter izolacji przemysłowych, blacharz izolacji przemysłowych, opiekun osoby starszej, technik przeróbki kopalin stałych oraz technik rzemiosł artystycznych – sztukatorstwo i kamieniarstwo artystyczne* podstaw programowych kształcenia w tych zawodach oraz programów nauczania dla zawodów. Szacunkowy koszt opracowania jednej podstawy programowej lub jednego programu nauczania wynosi 10 tys. zł., z tego:

- wynagrodzenie autorów - 6 tys. zł,
- dwie recenzje - 1 tys. zł,

- opracowanie redakcyjne - 1 tys. zł,
- koordynacja - 0,5 tys. zł,
- opracowanie techniczne - 0,5 tys. zł,
- warsztaty dla zespołu autorskiego opracowującego dokument progr. - 1 tys. zł.

Środki finansowe na opracowanie podstaw programowych dla tych zawodów oraz na opracowanie przykładowych programów nauczania dla nowych zawodów, w wysokości 120 tys. zł, zostaną zaplanowane w budżecie państwa na rok 2009, w części 30 „Oświata i wychowanie”, pozostającej w dyspozycji Ministra Edukacji Narodowej.

Uruchomienie kształcenia w nowych zawodach będzie możliwe dopiero po opracowaniu ww. dokumentacji programowej, tj. od roku szkolnego 2009/2010.

Rozszerzenie kształcenia na inne typy szkół w zawodach już ujętych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego nie spowoduje dodatkowych kosztów dla budżetu państwa, gdyż dla wszystkich zawodów występujących w klasyfikacji zostały opracowane podstawy programowe kształcenia w tych zawodach oraz dla każdego z zawodów został dopuszczony do użytku szkolnego przynajmniej jeden program nauczania.

Odnosnie kosztów związanych z wprowadzeniem do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego zawodów: wiertacz odwiertów eksploatacyjnych, monter izolacji przemysłowych, blacharz izolacji przemysłowych, opiekun osoby starszej, technik przeróbki kopalin stałych oraz technik rzemiosł artystycznych – sztukatorstwo i kamieniarstwo artystyczne ponoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego – klasyfikacja wskazuje jedynie ofertę kształcenia zawodowego, natomiast ostateczne decyzje w sprawie rozpoczęcia kształcenia w zawodach podejmowane są przez organy prowadzące szkoły. Ujęcie w klasyfikacji nowych zawodów nie nakłada na organy prowadzące szkoły zawodowe (jednostki samorządu terytorialnego) obowiązku otwierania kształcenia w tych zawodach. Kształcenie w nowych zawodach powinno być prowadzone w regionach, gdzie pracodawcy zgłaszają zapotrzebowanie na absolwentów tego kształcenia oraz tam, gdzie istnieją warunki do jego realizacji, np. są zatrudnieni nauczyciele posiadający odpowiednie kwalifikacje oraz działają przedsiębiorstwa oferujące miejsca odbywania praktycznej nauki zawodu.

Wydanie rozporządzenia zmieniającego *rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego* (Dz. U. Nr 124, poz. 860) nie spowoduje dodatkowych kosztów dla jednostek samorządu terytorialnego, gdyż środki na prowadzenie szkół zawodowych są zagwarantowane corocznie w dochodach jednostek samorządu terytorialnego - art. 5a ust. 3 ustawy z dnia 7 września o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) Organy prowadzące szkoły zawodowe, realizując aktywną politykę edukacyjną w dostosowaniu kształcenia do potrzeb gospodarki, będą więc – w ramach własnych środków – redukować kształcenie w zawodach schyłkowych, wprowadzając w to miejsce kształcenie w zawodach nowych.

W przypadku wniosków zgłoszonych przez ministrów właściwych dla zawodów już ujętych w dotychczas obowiązującej klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, dotyczących rozszerzenia możliwości kształcenia w tych zawodach o kolejne typy szkół, inne niż wskazane w ww. klasyfikacji, w większości przypadków uruchomienie kształcenia w nowym typie szkoły nastąpi w ramach już działających zespołów szkół zawodowych – dysponujących odpowiednią bazą technodydaktyczną

oraz zatrudniających nauczycieli o odpowiednich kwalifikacjach. Ponadto, zbędne będzie opracowywanie nowej dokumentacji programowej i egzaminacyjnej (podstawy programowej kształcenia, programów nauczania dla zawodu oraz standardu wymagań egzaminacyjnych), która już istnieje dla danego zawodu i nie jest zależna od typu szkoły, do której będzie uczęszczał uczeń (słuchacz) kształcący się w tym zawodzie.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wprowadzenie do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego zmian objętych rozporządzeniem poszerzy ofertę szkolnictwa zawodowego o zawody: *wiertacz odwiertów eksploatacyjnych i geofizycznych, monter izolacji przemysłowych, blacharz izolacji przemysłowych, opiekun osoby starszej, technik przeróbki kopalin stałych oraz technik rzemiosł artystycznych – sztukatorstwo i kamieniarstwo artystyczne* oraz rozszerzy możliwość zdobycia zawodów: *technik organizacji reklamy* oraz *technik eksploatacji portów i terminali*, w wyniku ukończenia czteroletniego technikum.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.